ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ — ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 973

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 9—01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 19
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 95α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΠΡΩΪΑΝ"

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΕΜΠΤΗ
30
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ. 55 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 11
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 35.1 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 23.4 ΜΕΣΗ
ΥΓΡ. ΟΛΙΓΗ ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΝ Β ΜΕΤΡ. ΙΟΝΙΟΝ ΒΟΡ
ΑΣΘ ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗΜ. ΙΟΝΙΟΝ ΓΑΛΗΝ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 759.2

Η ΠΛΗΓΗ ΤΗΣ ΛΗΣΤΕΙΑΣ

Από καταβολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔτους σπανίως ἄλλοτε ἡ ἀσφάλεια τῆς ὑπαίθρου χώρας εὑρέθη εἰς τοιαύτην οἰκτρότητα εἰς οἱανδήποτε σημείωσιν. Δὲν μᾶς κινεῖ χαμαίζηλος διάθεσις εὐκόλου ἀντιπολιτεύσεως, διὰ νὰ ἐπιρρίψωμεν εἰς τὴν σημερινὴν κυβέρνησιν τὰς εὐθύνας μιᾶς καταστάσεως ἥτις, ἂν σήμερον ἔφθασεν εἰς ἀπελπιστικὸν σημεῖον, ἔχει τὰς ρίζας της εἰς τὸ παρελθὸν τὰς πολλαπλᾶ τὰ αἴτια. Ὁ σκοπός μας ἄλλως τε, δὲν εἶναι ν' ἀναζητήσωμεν καὶ νὰ καταλογίσωμεν εὐθύνας. Ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ἐδημιουργήθη, εἰς ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν ὀφείλεται, οἱοσδήποτε καὶ ἂν εὐθύνεται, σημερινὴ κατάστασις τῆς ἀσφαλείας εἰς τὴν ὑπαίθριον χώραν εἶναι ἀπίστευτος, ἐξ ἄλλου δὲ δὲν εἶναι ἐν παρ' αὐτῆς, ὅπως πολλοὶ ἐν παλαιῶν καὶ νεοφωτίστων τῆς, νὰ ἐπιτελέσῃ θαύματα. Ὅμως νὰ ὁμολογήσῃ καὶ ὁ κάτωτερος θαυμαστὴς τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἔχῃ ἐκτὸς τῶν προεκλογικῶν, ἐν τῇ περιγραφῇ τῆς καταστάσεως. Διὰ νὰ ἐξοντωθῇ ἡ ληστεία, ἤτις—δὲν τὸ παραγνωρίζομεν οὐδεμίαν στιγμὴν ἐλείψε παντοῦ καὶ πολλαπλᾶ τὰ αἴτια. Ὁ σκοπός μας ἄλλως τε, δὲν εἶναι ν' ἀναζητήσωμεν καὶ νὰ καταλογίσωμεν εὐθύνας. Ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ἐδημιουργήθη, εἰς ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν ὀφείλεται, οἱοσδήποτε καὶ ἂν εὐθύνεται, σημερινὴ κατάστασις τῆς ἀσφαλείας εἰς τὴν ὑπαίθριον χώραν εἶναι ἀπίστευτος, ἐξ ἄλλου δὲ δὲν εἶναι ἐν παρ' αὐτῆς, ὅπως πολλοὶ ἐν παλαιῶν καὶ νεοφωτίστων τῆς, νὰ ἐπιτελέσῃ θαύματα. Ὅμως νὰ ὁμολογήσῃ καὶ ὁ κάτωτερος θαυμαστὴς τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἔχῃ ἐκτὸς τῶν προεκλογικῶν, ἐν τῇ περιγραφῇ τῆς καταστάσεως. Διὰ νὰ ἐξοντωθῇ ἡ ληστεία, ἤτις—δὲν τὸ παραγνωρίζομεν οὐδεμίαν στιγμὴν ἐλείψε παντοῦ καὶ πολλαπλᾶ τὰ αἴτια. Ὁ σκοπός μας ἄλλως τε, δὲν εἶναι ν' ἀναζητήσωμεν καὶ νὰ καταλογίσωμεν εὐθύνας. Ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ἐδημιουργήθη, εἰς ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν ὀφείλεται, οἱοσδήποτε καὶ ἂν εὐθύνεται, σημερινὴ κατάστασις τῆς ἀσφαλείας εἰς τὴν ὑπαίθριον χώραν εἶναι ἀπίστευτος, ἐξ ἄλλου δὲ δὲν εἶναι ἐν παρ' αὐτῆς, ὅπως πολλοὶ ἐν παλαιῶν καὶ νεοφωτίστων τῆς, νὰ ἐπιτελέσῃ θαύματα.

Ἡ ἀσφάλεια εἶναι τὸ πρῶτον ἀγαθὸν ὅπερ ὀφείλει ἓν κράτος νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς πολίτας ἀντὶ τῶν θυσιῶν τὰς ὁποίας ζητεῖ παρ' αὐτῶν καὶ λαμβάνει. Τοῦτο τοῦτου οἱ Ἕλληνες πολῖται, οἱ κατοικοῦντες εἰς μεγάλας πόλεις στεροῦνται παντελῶς: ἡ ζωή καὶ ἡ τιμὴ τῶν οἰκογενειῶν των, ἡ οὐσία των εἶναι ἔρμαιον τῶν λῃστῶν, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς αὐξάνει καθ' ἑσπέραν καὶ τὸ θράσος, καθ' ἑσπέραν, τὰς φέρει καὶ ἐντὸς τῶν ἐπαρχιακῶν τόλεων πρὸς διάρπαγὴν λῃστειῶν. Ἐπαρχίαι ὁλόκληροι ἔχουν ὑπὸ τὴν πτέρναν τῶν λῃστῶν καὶ ἀλλαχοῦ τῶν λῃστῶν αἱ ἐπαρχαὶ εἶναι οἱ μόνοι ἰσχύοντες κύριοι. Ἔφθασε νὰ μένῃ ἀποκεκλεισμένη εἰς μίαν Μακεδονικὴν πόλιν ἐπιφανὴς τῆς Χωροφυλακῆς, φονευθεὶς πολλαπλᾶ τὰ αἴτια. Ὁ σκοπός μας ἄλλως τε, δὲν εἶναι ν' ἀναζητήσωμεν καὶ νὰ καταλογίσωμεν εὐθύνας. Ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ἐδημιουργήθη, εἰς ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν ὀφείλεται, οἱοσδήποτε καὶ ἂν εὐθύνεται, σημερινὴ κατάστασις τῆς ἀσφαλείας εἰς τὴν ὑπαίθριον χώραν εἶναι ἀπίστευτος, ἐξ ἄλλου δὲ δὲν εἶναι ἐν παρ' αὐτῆς, ὅπως πολλοὶ ἐν παλαιῶν καὶ νεοφωτίστων τῆς, νὰ ἐπιτελέσῃ θαύματα.

Πρὶν λοιπὸν τεθῶσιν εἰς ἐφαρμογὴν τὰ πρὸς ριζικὴν ἐξάλειψιν τῆς λῃστείας μέτρα, ἐπείγει νὰ ἐξοντωθοῦν οἱ ὑπάρχοντες λῃσταί. Ἂς ἐνισχυθοῦν τὰ καταδιωκτικὰ ἀποσπάσματα, ἂς κινητοποιηθοῦν στρατιωτικὰ σώματα. Δὲν ἐπιτρέπεται ἀργοπορία. Εἴπομεν ὅτι ἐξόντωσις τῆς λῃστείας δὲν σημαίνει ἐξόντωσιν τῶν λῃστῶν μόνον. Ἀλλ' οὐδεὶς θ' ἀρνηθῇ ὅτι ἡ ἐξόντωσις τῶν ὑπαρχόντων λῃστῶν εἶναι τὸ πρῶτον βῆμα καὶ τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς λῃστείας.

ΗΘΟΓΡΑΦΙΑΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΟΥ ΓΟΥΣΤΑΥΟΥ ΣΤΡΕΖΕΜΑΝ

Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΝΗΘΕΙΑΙ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Αὔγουστος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Διὰ τὸν δόκτωρα Γουσταῦον Στρέζεμαν, τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γερμανίας, ἡ ἡμέρα ἀρχίζει τὸ βράδυ. Αἱ προσφιλεῖς του ὧραι εἶναι αἱ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς μονοτονίας τῆς ρουτίνας τοῦ γραφείου, ὁπότε οὗτος δύναται, ἔν τινι μέτρῳ τουλάχιστον, νὰ ζήσῃ τὴν ζωὴν του ὅπως θέλει νὰ ζήσῃ.

Τὸ διάβασμα ἑνὸς καλοῦ βιβλίου, τὴν παρακολούθησιν ἑνὸς ἀξιολόγου θεατρικοῦ ἔργου, τὴν σκέψιν μέσα εἰς τὴν ἠρεμίαν τοῦ γραφείου του ἐπὶ τῶν προβλημάτων τῆς ζωῆς, τὸ ἄκουσμα μιᾶς συναυλίας ἢ ἑνὸς μελοδράματος—ὅλα αὐτὰ ὁ δρ Στρέζεμαν τὰ θεωρεῖ ὡς τὸ ἄξιον λόγου μέρος τῆς ζωῆς. Τὴν καλυτέραν ἐργασίαν του κάμνει μεταξὺ τῆς 9ης ἑσπερινῆς καὶ τοῦ μεσονυκτίου. Τότε ὁ νοῦς του εἶναι περισσότερον ἐλεύθερος.

«Ὁ πολιτικὸς πρέπει νὰ ἔχῃ καιρὸν νὰ διαβάζῃ τὰ βιβλία, ποὺ τοῦ δίδουν μίαν διόρασιν εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους», παρετήρει εἰς πρόσφατον ὁμιλίαν. «Ἔχει, ἐπίσης, ἀνάγκην χρόνου διὰ νὰ βαθύνῃ εἰς τὰ μεγάλα προβλήματα τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, ὅπως ξετυλίγονται μπροστά του εἰς τὸ θέατρον. Ἐπίσης ἔχει ἀνάγκην ὡρῶν μοναξιᾶς, κατὰ τὴν διάκρισιν τῶν ὁποίων ἡμπορεῖ νὰ ζυγίσῃ καὶ νὰ σκεφθῇ».

Ὁ δρ Στρέζεμαν δὲν σηκώνεται ἐνωρίς. Ὅπως ὁ Μὰρκ Τουαίν, θέλει νὰ τοῦ σερβίρουν τὸ πρωϊνόν πρόγευμα εἰς τὸ τραπέζι, κατόπιν μελετᾷ τὰ τηλεγραφήματα, τὰ ληφθέντα διαρκούσης τῆς νυκτὸς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, διαβάζει τὰς ἐφημερίδας καὶ δίδει τὰς πρώτας ὁδηγίας του δι' ἰδιαιτέρας τηλεφωνικῆς γραμμῆς εἰς τὴν Βιλελμστράσσε.

Κατόπιν ὁ Γερμανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν πηγαίνει εἰς τὸ γραφεῖόν του, ὅπου διέρχεται μίαν-δύο ὥρας κανονίζων τὰ τῆς ἀτομικῆς του ἀλληλογραφίας. Τὸ ἄδυτον τοῦτο εἶναι πραγματικὸν μουσεῖον τοῦ Γκαῖτε καὶ τοῦ Ναπολέοντος, διότι ὁ δρ Στρέζεμαν εἶναι ὄχι μόνον αὐθεντία ἐπὶ τοῦ μεγαλυτέρου Γερμανοῦ ποιητοῦ καὶ τῆς ἐπιβλητικωτέρας μορφῆς τῆς Γαλλικῆς Ἱστορίας, ἀλλὰ κατέχει καὶ πολύτιμον εἰδικὴν βιβλιοθήκην περὶ τοῦ Γκαῖτε καὶ περὶ τῆς περιόδου 1789—1885.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς προσωπικῆς του ἀλληλογραφίας μεταβαίνει εἰς τὸ γραφεῖον του εἰς τὴν Βιλελμστράσσε. Μέχρι τῆς 9 μ. μ. περίπου δὲν ἐξουσιάζει πλέον τὸν ἑαυτόν του. Συσκέψεις μὲ τοὺς συνεργάτας του, ὑπουργικὰ συμβούλια, διπλωματικαὶ ἀκροάσεις, ἀναφοραὶ ἀνδρῶν ἐπιστρεφόντων ἐκ διπλωματικῶν θέσεων τοῦ ἐξωτερικοῦ—δὲν ἔχει οὐδὲ στιγμὴν ἐλευθέραν. Αἱ συζητήσεις διακόπτονται ὑπὸ τῶν διὰ τοῦ τηλεφώνου κλήσεων καὶ ἀμέσως ἡ ὅλη συνέχεια τῆς σκέψεως διακόπτεται.

Φαντάζεσθε ὅτι ὁ Γκαῖτε θὰ ἠμποροῦσε νὰ γράψῃ τὸν «Φάουστ» του, ἂν ἐζοῦσεν εἰς τὸν «αἰῶνα τοῦ τηλεφώνου»; ἠρώτησε κάποτε ἀπηλπισμένος. «Ὁ πολιτικὸς θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ φαντασίαν, νὰ εἶνε λιγάκι ὀνειροπόλος. Ἀλλὰ πῶς ἠμπορεῖ νὰ σκεφθῇ βαθειὰ καὶ ἐν ἀνέσει, ὅτι τὸ ἕνα κουδούνισμα ἀκολουθῇ κατὰ πόδας τὸ ἄλλο».

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπισήμου ἡμέρας του, ὁ δρ Στρέζεμαν εἶνε συχνάκις ὑποχρεωμένος νὰ παρακάθηται εἰς προγεύματα καὶ δεῖπνα. Διαγράφει, ὅμως, τὰ τέλια. Δὲν παρίσταται οὔτε εἰς τὰ ὑπὸ τῆς συζύγου του διδόμενα, ἀλλὰ εὐνοεῖ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν σύστημα τῆς δεξιώσεως οὐχὶ ὀλιγοτέρων τῶν Χαρίτων καὶ οὐχὶ περισσοτέρων τῶν Μουσῶν.

— Ἔχομεν ἀνάγκην αὐτῆς τῆς λεπτῆς κοινωνικότητος—εἶπε κάποτε—ἡ ὁποία μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐξετάζωμεν τὰ προβλήματα ἐντὸς μικροῦ κύκλου, νὰ θίξωμεν πολλὰ θέματα καὶ νὰ κατορθώσωμεν νὰ γνωρίσωμεν πραγματικῶς τοὺς συνανθρώπους μας».

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐπισήμου ἡμέρας, ὁ δρ Στρέζεμαν δειπνεῖ εἴτε κατ' οἶκον, εἴτε εἰς κανὲν ἤρεμον ξενοδοχεῖον. Κατὰ τὰ ἄλλα προτιμᾷ ἕνα ἐστιατόριον, ὅπου ἠμπορεῖ νὰ πιῇ ἕνα ποτήριον οἴνου τοῦ Μοσέλλα, ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπου σερβίρεται κρασί, καθόσον τὰ ἐπίσημα δεῖπνα καὶ προγεύματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ παρακαθήσῃ, εἶνε συνήθως ὑποθέσεις κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων σερβίρεται οἶνος. Ὅτι τὸ περίφημον μαῦρον ποῦρόν του καὶ ἡ μακρὰ πίπα του, γνώρισμα εἰς ὅλους τοὺς παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν ἀνταποκριτάς, ἐπιστέρουν τὸ φαγητόν, εἶνε περιττὸν νὰ προστεθῇ. Ἀναφέρει τὸν Βίσμαρκ ἐπὶ τοῦ πλεονεκτήματος τοῦ καπνίσματος διὰ τοὺς διπλωμάτας. Ὁ Βίσμαρκ παρετήρει, ὅτι, ὅταν κάποιος ἀποτείνῃ ἐρώτησίν τινα πρὸς ἕνα πολιτικόν, θὰ ἦτο ἀγενὲς νὰ μὴ τύχῃ ἀπαντήσεως ταχέως. Ἂν ὅμως ὁ δεύτερος καπνίζῃ ἕνα ποῦρον, κανεὶς δὲν θὰ τὸν κατηγορήσῃ διότι πρῶτα θὰ τραβήξῃ μιὰ μεγάλη ρουφηξιά καὶ κατόπιν σιγὰ-σιγὰ θὰ βγάλῃ τὸν καπνόν. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἠμπορεῖ νὰ σκεφθῇ προσεκτικά.

Τὰ βράδυα, κατὰ τὰ ὁποῖα ὁ δρ Στρέζεμαν, ὅστις γενικῶς θεωρεῖται ὡς ὁ κορυφαῖος ρήτωρ τῆς Γερμανίας, εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ ὁμιλήσῃ εἶνε ἐπακολούθημα ὡρῶν, ἐνίοτε ἡμερῶν, προπαρασκευῆς. Ἕνας λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον στέκεται τόσον ὑψηλὰ ὡς ρήτωρ, εἶνε ὅτι θεωρεῖ τὴν ρητορικὴν ὡς τέχνην. Πιστεύει ὅτι μία ἀγόρευσις πρέπει νὰ κυρτεύῃ τελείως τὸν ἀγορητήν, πρέπει νὰ γεμίζῃ ὅλον του τὸ εἶνε μὲ μίαν νευρικὴν ἔντασιν, ἡ ὁποία δὲν ξεσπᾷ παρὰ ὅταν ἐκστομίσῃ τὴν πρώτην του φράσιν — ὄχι διότι ὑποφέρει ἐκ τοῦ «σκηνικοῦ τρόμου», ἀλλὰ διότι ἐπλαμβάνεται τοῦ ἔργου μὲ θρησκευτικὸν σχεδὸν φόβον.

Ἡ μόνη σχεδὸν διαφυγὴ ἀπὸ τὴν ἐκνευριστικὴν μονοτονίαν εἶνε ἡ ἀνάπαυλα τοῦ Σαββατοκύριακου, τοῦ οὐήκ—ἔντ. Ὁ δρ Στρέζεμαν πιστεύει μὲ φανατισμὸν εἰς τὴν ἀνάγκην αὐτοῦ, ὅπως πιστεύει εἰς τὴν ἀνάγκην τῶν παρατεταμένων ἀναπαύσεων διὰ τοὺς ἐργαζομένους πνευματικῶς.

Κατὰ τὰς ἐξόδους τοῦ οὐήκ—ἔντ, ὁ δρ Στρέζεμαν ἀγαπᾷ νὰ περιπλανᾶται μέσα εἰς τὰ δάση. Ὅπως ὁ Πρόεδρος Οὐίλσων συνείθιζε νὰ ἀναζητῇ κάποιο μοναχικὸν μέρος, ὅταν ἀντιμετώπιζεν ἐπείγοντα προβλήματα, ἔτσι ὁ δρ Στρέζεμαν ἐπιζητῇ τὴν μοναξιάν, ὅταν ἀντιμετωπίζῃ τὴν ἀνάγκην τῆς λήψεως σοβαρῶν καὶ ἐπειγουσῶν ἀποφάσεων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑΝ

Ο ΝΕΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Η ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑ ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΣ ΤΟΥ ΑΧΜΕΤ ΖΩΓΟΥ.—ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΥΓΜΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΗΓΕΜΩΝ.—ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΚΑΙ ΕΚΕΙΘΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΡΟΝΟΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΑΓΓΛΟΥ ΒΑΛΚΑΝΟΛΟΓΟΥ

Ἡ τελευταία μεταβολὴ τοῦ Συντάγματος καὶ ἡ ἀντικατάστασις τῆς Δημοκρατίας ὑπὸ τῆς Βασιλείας ἐν Ἀλβανίᾳ οὐδεμίαν ἐκπληξιν προεκάλεσαν εἰς τὸν ὑποφαινόμενον, μελετητὴν ὅστις ἐγνώρισε τὴν χώραν ταύτην καὶ τὸν λαόν της ἐπὶ εἴκοσι καὶ πλέον ἔτη, διασχίσαντα δὲ προσφάτως ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον ἓν τῶν μικροτέρων κρατῶν τῆς Εὐρώπης.

Ὁ λαὸς τῆς Ἀλβανίας, καθυστερημένος εἰς ἀγωγὴν καὶ τρόπον ἀντιμετωπίσεως τῆς ζωῆς, ἀνεχόμενος δ' ἐν ὅλῳ πεθανῶς εἰς 1.000.000 περίπου, εἶνε θεμελιωδῶς βασιλόφρων. Ἐν σχεδὸν ἕτος μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἀρχικῆς ἀνεξαρτησίας περὶ τὰ τέλη τοῦ 1912, συνέβη νὰ εὑρίσκωμαι εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας καθ' ἣν στιγμὴν ἀκριβῶς ὁ πρίγκηψ Γουλιέλμος Βῆδ ἐξελέγη ὡς ἡγεμὼν του. Ἡ εἰδησις ἐγένετο δεκτὴ μὲ γενικὴν χαρὰν καὶ ἐπευφημίας, ὄχι διότι οἱ κάτοικοι ἐγνώριζον τίποτε περὶ τοῦ πρίγκηπος ἢ Μπρὲτ αὐτοῦ, ὅπως τὸν ἀπεκάλουν, ἀλλὰ μᾶλλον διότι ἐθεώρουν τὴν ἀνάρρησιν ἑνὸς πρίγκηπος ἢ Βασιλέως ὡς στοιχεῖον ὁλοκληρωτικὸν τῆς ἀνεξαρτησίας των—ἐνεξαρτησίας ἀτελοῦς χωρὶς τὴν ἐμφάνισιν μιᾶς ἀνεγνωρισμένης κεφαλῆς τοῦ Κράτους. Μετὰ τὴν ἄφιξιν του ὁ πρίγκηψ Γουλιέλμος δὲν κατέστη δημοφιλής, τὸ δὲ ὀλιγοχρόνιον καθεστώς του, τὸ ὁποῖον διήρκεσεν μόλις ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου 1914, δὲν ἐσημείωσεν ἐπιτυχίαν.

Ἀχμὲτ Ζώγου, κατὰ τελευταίαν φωτογραφίαν

Η ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΖΩΓΟΥ

Οὐχ ἧττον ὅμως, ὅταν ἤμην εἰς τὴν Ἀλβανίαν πρὸ ἐτους περίπου, εὗρον ἀνθρώπους, οἵτινες τὸν ἐθεώρουν εἰσέτι ὡς ἡγεμόνα των, πολλοὶ δὲ περισσότεροι ἐπίστευον ὅτι ἡ σταθερότης τοῦ Κράτους δὲν θὰ ἦτο πλήρης ἕως ὅτου κάποιος πρίγκηψ ἢ Βασιλεὺς ἤθελεν ἐμφανισθῇ ἐπὶ τῆς σκηνῆς.

Ὁ Ἀχμὲτ βέης Ζώγου, οὗτινος ἐπίκειται ἡ ἀνακήρυξις ὡς Βασιλέως, εἶνε κατὰ πολὺ ἡ ἰσχυροτέρα καὶ σπουδαιοτέρα προσωπικότης, ἥτις ἐνεφανίσθη ἐν τῇ χώρᾳ ἀπὸ τοῦ πολέμου. Ἔκαμε τὴν πρώτην πολιτικήν του ἐμφάνισιν τὸν καιρὸν τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Λουζάνης, τῷ 1922, ὅπότε αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες τῆς φυλῆς του ἐπροστάτευσαν τὴν πατριωτικὴν ἐκείνην συγκέντρωσιν ἀπὸ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ, ὅστις κατεῖχεν εἰσέτι μεγάλα τμήματα τῆς Ἀλβανίας. Ἀμέσως κατόπιν ἔγινεν ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ μεταξὺ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ τοῦ θέρους τοῦ 1924 ὁ Ζώγου, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἠδύναντο ὁσημέραι, κατέλαβε διάφορα ἀξιώματα, ἐν οἷς καὶ τὸ πρωθυπουργικόν. Πράγματι, ὑπὸ τὰς πολλαπλᾶς ἰδιότητάς του παρέμεινεν, οὐσιαστικῶς, ἡ κυβέρνησις τῆς χώρας — ὁ ἄνθρωπος τῆς συγκρίσεως ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἐκυβερνᾶτο ἡ χώρα.

Κατ' Ἰούνιον τοῦ 1924, ἐπῆλθεν ἡ ἐπανάστασις ἐξ αἰτίας τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἐπισκόπου Φὰν Νόλι ὡς πρωθυπουργοῦ, καὶ ὁ νέος βασιλεύς, ὅστις εἶχε τραυματισθῇ εἰς τὸν διάδρομον τῆς Βουλῆς ὀλίγους μῆνας ἐνωρίτερον, κατέφυγεν εἰς Βελιγράδιον. Μετὰ πάροδον ἓξ μηνῶν ἐπέστρεψεν εἰς Τίρανα, τὸ χωρίον—πρωτεύουσαν τῆς Ἀλβανίας, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Νοτιοσλαυΐας, καὶ περὶ τὰ τέλη Ἰανουαρίου 1925, ἐπέτυχε τὴν κατάλυσιν τοῦ συστήματος τῆς Ἀντιβασιλείας καὶ τὴν ἐκλογὴν του ὡς τὴν προεδρίαν τῆς Δ.μοκρατίας, ἥτις εἶχε θεσπισθῇ ὑπὸ Συντακτικῆς Συνελεύσεως. Ἡ ἐκλογὴ ἐκείνη, ὅσον καὶ ἂν ἦτο ἴσως δικαιολογημένη ὑπὸ τῶν περιστάσεων, ἦτο πλήρης φάρσα ὑπὸ ἐποψιν εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς ὁ Ἀχμὲτ βέης Ζώγου ἐκάθητο παρὰ τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς ἐν πολιτικῇ περιβολῇ καὶ ὅλα τὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως ἐψήφισαν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐξαιρέσει ἑνός, ὅστις λέγεται ὅτι ἔχασε τὴν θέσιν του ἀμέσως καὶ τὴν βουλευτικήν του ἕδραν κατὰ τὴν προσεχῆ ἐκλογήν.

Ο ΖΩΓΟΥ ΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ὁ νέος βασιλεὺς εἶνε ὑψηλόσωμος, καλοφτειαγμένος καὶ ἐξαιρετικῆς φυσιογνωμίας ἄνθρωπος. Ἡλικίας 36 ἐτῶν περίπου, ἔχει καστανὴν κόμην, μικρόν, κοντοφαλλιδισμένον μύστακα, ἐπαισθητῶς κεκαμμένας ὀφρῦς, γαλανοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐξαιρετικῶς ἄσπρα, μακροδάκτυλα χέρια. Εἰς ἐμφάνισιν καὶ ἤθος εἶνε γνήσιος Ἀλβανὸς καὶ φορεῖ ἡ λευκὴν καὶ χρυσοστόλιστον μεγάλην στολὴν στρατηγοῦ ἢ τὸ μετριότερον χακὶ χιτώνιον στρατηγοῦ μὲ χρυσᾶ σειρήτια. Παρουσιάζει ὅλην τὴν γοητείαν τὴν κοινὴν εἰς τοὺς ὁμοεθνεῖς του, τοὺς ἀνήκοντας εἰς ὑψηλὴν κοινωνικὴν τάξιν.

Ὁ Ζώγου εἶνε ἔγαμος, ἀλλ' ἐπὶ τινα χρόνον ἦτο—καὶ εἶνε ἴσως ἀκόμη—μνηστευμένος μὲ τὴν θυγατέρα ἑνὸς σημαντικοῦ Ἀλβανοῦ προεστῶτος. Κατόπιν τῆς σημερινῆς ἐξελίξεως τῶν πραγμάτων, ἀπομένει νὰ ἴδωμεν ἂν τοιοῦτου εἴδους γάμος θὰ λάβῃ χώραν ἢ ἂν ὁ νέος βασιλεὺς θὰ ζητήσῃ τὴν χεῖρα καμμιᾶς βασιλικῆς πριγκηπίσσης — προσωπικὸν καὶ πολιτικὸν ἐνδεχόμενον, τὸ ὁποῖον συζητεῖται ἤδη ἀπό τινος.

Ὁ ἀνήρ, ὅστις ἀνέρχεται εἰς τὴν βασιλικὴν τάξιν σήμερον, ἐμορφώθη εἰς τὴν Κων)πολιν. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὁμιλήσῃ τὴν γαλλικὴν ἢ τὴν ἀγγλικήν, ἀλλὰ γνωρίζει τὴν ἀλβανικήν, τὴν τουρκικὴν καὶ τὴν γερμανικήν, τὴν ὁποίαν ἔμαθεν ὅταν διετέλει ὑπὸ περιορισμὸν ἐν Αὐστρίᾳ διακοπέντος τοῦ πολέμου. Πρὸς τούτοις, ἂν ὁ νέος βασιλεὺς δὲν ἠμπορεῖ νὰ καυχηθῇ ἐπὶ βαθείᾳ γνώσει ὑπὸ τὴν σύγχρονον ἔννοιαν τῆς λέξεως, εἶνε ἐξόχως ὀξυδερκὴς ἀπὸ τῆς Ἀνατολικῆς ἀπόψεως καὶ ὁμιλεῖ μὲ πεποίθησιν καὶ ἀποφασιστικότητα, αἱ ὁποῖαι δείχνουν ὅτι ἔχει τοὐλάχιστον ἐπιφανειακὴν γνῶσιν τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν πραγμάτων. Ἐν ὀλίγοις ἀκόμη καὶ ἂν πολλαὶ ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ἀχμὲτ Ζώγου καὶ μέγα μέρος τῆς παρελθούσης πολιτικῆς του, εἶνε ἐπιδεκτικὰ ἐπικρίσεως, δημιουργεῖ τὴν προσωπικὴν ἐντύπωσιν ὅτι προσπαθεῖ νὰ πράξῃ τὸ ὀρθὸν καὶ ὅτι, παρὰ τὰ σφάλματα, εἶνε πολὺ περισσότερον πατριώτης ἀπὸ πολλοὺς ἐκ τῶν ὑπηκόων του.

ΑΠΟΛΥΤΑΡΧΙΑ

Ἡ διακυβέρνησις καὶ ἡ προεδρία τοῦ Ἀχμὲτ βέη Ζώγου, συνεχὴς ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1925, εἶνε κυρίως ἀξιοσημείωτος διὰ τὸν ἀπολυταρχισμὸν τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς του καὶ διὰ τὴν ταχεῖαν ἀνάπτυξιν στενῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς Ἰταλίας—σχέσεων, αἵτινες παρεσχέθησαν εἰς αὐτόν. Οὗτος ἐνδέχεται νὰ ἠνόησεν, ἐνδέχεται καὶ νὰ μὴν ἠνόησε τὴν πλήρη σημασίαν τῶν συμφωνιῶν τούτων· ἀλλ' ὅταν ὑπέγραψε τὸ περίφημον σύμφωνον τῶν Τιράνων τῷ 1926 ἀσφαλῶς θὰ ἠνόησεν ὅτι ἔπαιζεν εἰς τὰ χέρια μιᾶς χώρας, ἡ ὁποία ἓως τότε ἐχρησιμοποίει πᾶν μέσον πρὸς ἀνάκτησιν τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀπολέσῃ ἐν Ἀλβανίᾳ τῷ 1920.

*Ἐξ ἄλλου, ἐνῷ ἐτονίζετο εὐρύτατα ὁ ἀκίνδυνος χαρακτὴρ τῆς συμφωνίας, ἡ ὑπογραφὴ μιᾶς ἀμυντικῆς συμμαχίας μεταξὺ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἀλβανίας τὸν παρελθόντα Νοέμβριον ὡς μόνην σημασίαν δύναται νὰ ἔχῃ ὅτι ἡ δευτέρα αὐτὴ χώρα ἦτο παρεσκευασμένη νὰ ἀναθέσῃ τὰς τύχας της εἰς χεῖρας μιᾶς Δυνάμεως ἀποφασισμένης νὰ μεριμνήσῃ, ὅ

βυτος τοῦ Ὑ. Ρ. Ράλλη, Ἀδάμαλος τοῦ σχεδίου, Πλήθους πολιτευτικὸς εἰς τὸ Στ. Λούη Κατὸν Τιχὸν γενικὸς Ἐλέγκτωρ καὶ Λιεγτὸν. Οἱ πίνακες τοῦ, καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ πολέμου τοῦ 1897 καὶ αἱ μετανεστεύσεις πληρώσουν ἐκφράζουσι τὴν καλλιτεχνικὴν του ἱκανότητα, εἶναι δὲ ἀπὸ τοὺς πιστοτέρους τὴν ἱστορίαν τῶν ἐν τῷ Τέχνῃ τῆς τότε χρόνων. Ὑπογραφαὶς πλουσιώτερον ἱστορικὸν ὑλικὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Τέχνης τῆς ἐν τῷ σύγχρονῳ καὶ τοῦς Βαλκανικοὺς πολέμους ἀπὸ τὴν ἀπὸ τοῦ Ἀλβανικοῦ ἀνεξαρτησίας μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Ὑ. Ρ. Ράλλη, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπεδόθη ἡ ἀνάπτυξις τῆς Τέχνης ἐν τῷ ἐθνικῷ ἡμῶν ἐλευθερίῳ. Ὁ Ράλλης προμηθεύθησε τὴν Ἑλλάδα μὲ τὰ ὡραιότερα ἔργα τῆς Τέχνης, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐπεδόθη ἡ ἀνάπτυξις τῆς Τέχνης τῆς ἐν τῷ σύγχρονῳ καὶ τοῦς Βαλκανικοὺς πολέμους ἀπὸ τὴν ἀπὸ τοῦ Ἀλβανικοῦ ἀνεξαρτησίας μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Ὑ. Ρ. Ράλλη, ἐπὶ τοῦ ὁποίου

ΟΙ ΤΥΠΟΙ
ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΝΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΩΝ

(Συνέχεια εκ της προ σελίδος)

Κάτι θά ξέρουν λοιπόν καί οί φανελλάδες αύτοί πού διασπείρουν τόν κόσμο όλο τό πού στούς Παρισινούς βρόμικους τούς δρόμους, τή παιρνοπούλια τούτο! Είνε ένας σπ γειτονιά μου, πού τραγουδεί στήν ώρα του κάθε πού σπουργιτάκι μέ ένα πλατάκιο τραγούδι της λορμανδιάς, πού άκουσε κανείς σε όλους τούς γύρω του δρόμους, μά πού σπανιώτατα μού ήρχαν άλλοτε στή σιγαλή γωριά τής τσιγγινάδη τό θόλο τά παλιά αγοράκια. Τί γίνονται δα αύτά τά σπαστικά έπαλξη, τά ραχαιοπρόσωπα πού ήσαν άλλοτε διπλωμένα καί κατάπνιγαν τώρα περιστέγνα, τα ξεχαρδιάστικα κλαδιά τής φτενής αύτα λουτσίνας; Χίλιοι Γιουσουφοΐ τά περιποιούνται, τά δορβιτώνουν καί τα κλαδεύουν μέ τσαπάκια καί μέ ψαλίδια καμιλλα καί ρητορεύουν κάτάτα άπο τόν πρόδρομο τής Βουλής διά τά σε πειρουνάκια τής κυβέρνησης άντί νέκα γιαν μαν χρυσόν καλύναν, ένα φολόγι άδαμαντοκολιέ, ένα δακτυλίδι μέ μαργαριτάρι, ένα δίλο σέ χρυσή καδένιτσα διά νά προσατύσετε τό πρώτο... μή τυχόν καί σάς πέση καί τό χάσετε, μή σάς πάρη κανείς τό χάσετε, μή σάς κλέψη ή συκοφαντικά γενεά. Ένας άλλος είνε γενναίος μέ κουρέλια καί βουρδο σέ ένα γεροπόδαρο καρότσι πού σταυροδρόμια γράφει δέκα αριθμούς πού τού σταυροφέρνει κάθε βδομάδα τόσους μέ πιό φτηνό σε μιά λεπτό, χωρίς νά κάνη τόν πολλαπλασιασμό. Ένα σπάνιο μαγαζάκι μέ τρία τετραγωνικά μέτρα μεγαλύτερο άνοιξε 1 φράγκου. Καί άπόχτησεν μιντιντζούλι γιά τόν μικρό του γιόκα γιά νά μαθαίνη τά ρέστα ένές ταλλήρου πού άγοράζουν τήν ώρα μαθηματικήν άγορεύει. Ένας άλλος πουλάει μόνο μπαλόνια, άπόσως καί είς τήν κόμη τού άγχολογικού πού τά ποσείου καί σέ κάθε γωνιά τού δρόμου, λιθοβολεί τά πεζοπόρα μέ τσιγκινένα πάτιν, καί λεκανόν, χωρίς νά κόπτεται. Κάμνουν τρώπες στή ποσείνα καί περνούν μέσα. Λίγο τό γέρος τό σπρώχνουν μέ τήν κατηφοράν τα καρουσσοφτιάν, δέξα τής Κίνας καί δέξα τής νυκτός.

Άλ' Γαλλίαν τήν έχομεν μόνον διά τό Παρίσι τόν μουσικόν.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Διά τής από 11ης Μαΐου 1928 άνάκλησ τού Προεδρικού Νόμου ύπ' άριθμ. 1 της 1ης/14ης Μαρτίου 1928 «περί τής συστάσεως τού Μικτού Βαλή, ώς έπιτρόπων τών άγώνων άφορώντων τούς Χαμηλόμισθους Υπαλλήλους» τής 14ης/26

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΕΛΠΙΔΕΣ ΤΑΧΕΙΑΣ ΕΠΙΛΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΠΑΠΑΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 29. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Ὁ τουρκικὸς Τύπος ἤρχισε πάλιν εἰδησεογραφῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἑλληνοτουρκικῶν διαπραγματεύσεων.

Μία τῶν ἀφορμῶν τῆς νέας ταύτης εἰδησεογραφίας ὑπῆρξεν ἡ μακρὰ συνομιλία, ἣν ἔσχεν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Παπᾶς μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ Τεφὶκ Ρουσδῆ βέη.

Τουρκικὴ ἐφημερὶς ἀναγράφουσα τὰ τῆς συνομιλίας ταύτης ἀναφέρει ὅτι ὁ κ. Παπᾶς ἔλαβεν ὁδηγίας ἀπὸ τὴν κυβέρνησίν του καὶ ὅτι λίαν προσεχῶς θὰ μεταβῇ εἰς Ἄγκυραν ὅπου θὰ ἐπαναληφθοῦν αἱ διαπραγματεύσεις.

«Καθὼ μεταδίδεται ἐκ τῶν ἁρμοδίων κύκλων—γράφει—ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ἐνισχυσιν τῆς θέσεώς του διὰ τῶν ἐκλογῶν, ἀπεφάσισεν ὁπως λύσῃ τὰ ζητήματα τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τοῦ ταχυτέρου ὁριστικοῦ τρόπου.»

Καὶ προσθέτει ὅτι ἀπεστάλησαν ὁδηγίαι ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τὸν κ. Παπᾶν ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο καὶ ὅτι ὁ κ. Παπᾶς πρόκειται συντόμως νὰ μεταβῇ εἰς Ἄγκυραν πρὸς ἔναρξιν τῶν σχετικῶν διαπραγματεύσεων.

Κατὰ νεωτέρας πληροφορίας τῆς «Ἰκδάμ», ἥτις προέβη εἰς δολιδοσκόπησιν τῶν ἑλληνικῶν καὶ ξένων διπλωματικῶν κύκλων, οἱ ἐν τῇ ἑλληνικῇ πρεσβείᾳ ἀρκοῦνται εἰς τὴν δήλωσιν καθ' ἣν περὶ τὰς ἀρχὰς Σεπτεμβρίου ὁ κ. Παπᾶς θὰ μεταβῇ εἰς Ἄγκυραν ὅπου θὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τοῦ Τεβφὶκ Ρουσδῆ βέη. Ἡ ἐπικοινωνία αὕτη θὰ ἔχῃ χαρακτῆρα ἐπαναλήψεως τῶν πρό τινες ἀνασταλεισῶν τουρκοελληνικῶν διαπραγματεύσεων.

Καθ' ἃ συμπληρωματικῶς πληροφορεῖται ἡ «Ἰκδάμ» ὁ κ. Παπᾶς ἔλαβε νέας ὁδηγίας καὶ εὐρεῖαν δικαιοδοσίαν διὰ τὴν ἐπίλυσιν ὅλων τῶν μετὰ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως ἐκκρεμούντων ζητημάτων.

Ὁ Ἕλλην πρεσβευτής, κατὰ τὴν συνάντησίν του μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἔφερεν εἰς γνῶσιν αὐτοῦ τὰς νέας ὁδηγίας, τὰς ὁποίας ἔλαβε, καὶ κατά τινα ἀσφαλῆ πληροφορίαν ἀπεφασίσθη ὅπως ἐπαναληφθοῦν ἐν Ἀγκύρᾳ διαπραγματεύσεις ἐφ' ὅλων τῶν ἐκκρεμούντων ζητημάτων.

«Οἱ πολιτικοί μας κύκλοι, γράφει ἡ «Ἰκδάμ», ὁρμώμενοι ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ τὴν ὁριστικὴν διακανόνισιν τῶν ἀκανθωδῶν ζητημάτων καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν ἐκφράζουν τὴν ἐλπίδα, ὅτι διὰ τῆς καλῆς θελήσεως, τὴν ὁποίαν ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Ἑλλάς, αἱ διαπραγματεύσεις τὴν φορὰν ταύτην θὰ καταλήξουν εἰς θετικὸν ἀποτέλεσμα.

Πιθανῶς εἰς τὰς διαπραγματεύσεις νὰ λάβῃ μέρος καὶ ὁ Δζεμὰλ Χουσνῆ βέης, πρόεδρος τῆς τουρκικῆς ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ Μικτῇ.

Κατὰ τὰς τουρκικὰς ἐφημερίδας αἱ μετὰ τῆς Ἑλλάδος διαφοραὶ συνοφίζενται εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἀνταλλαγῆς. δηλαδὴ εἰς διαφωνίας ἀναφυείσας κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συνθήκης τῆς Ἀνταλλαγῆς. Αἱ κυριώτεραι τῶν διαφωνιῶν εἶνε τὰ ἑξῆς:

1) Τὰ κτηματικὰ ζητήματα καὶ οἱ συμφηφισμοί.
2) Ἡ ἀπόδεσις τῶν περιουσιῶν τῶν Τούρκων τῆς Δ. Θράκης.
3) Τὸ ζήτημα τῶν «ἐταμπλὶ» Ρωμηῶν.

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

ΓΙΝΕΤΑΙ ΔΕΚΤΟΝ ΜΕΤ' ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΥ

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑΤΙΘΕΤΑΙ ΕΙΣ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—'Ο γαλλικὸς Τύπος ἐξακολουθεῖ νὰ τονίζῃ τὴν μεγάλην σημασίαν τὴν ὁποίαν ἐνέχει τὸ Σύμφωνον Κέλλογκ διὰ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ ὁποία δι' αὐτοῦ θὰ κατορθώσῃ νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς μάστιγος τοῦ πολέμου.

Ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν προσεκάλεσεν ἐπισήμως διὰ τῶν κατὰ τόπους πρεσβευτῶν της τεσσαράκοντα ὀκτὼ κράτη ὅπως ὑπογράψουν τὸ ἀντιπολεμικὸν σύμφωνον.

Οἱ κ.κ. Κέλλογκ καὶ Κουλιτζέ, πρόεδρος τοῦ Κράτους τῆς Ἰρλανδίας, ἀνεχώρησαν περὶ ὥραν δύην διὰ τὴν Χάβρην, ὅπου θὰ ἐπιβιβασθοῦν τοῦ ἀμερικανικοῦ καταδρομικοῦ «Ντετρόϊτ» διὰ τὴν Ἰρλανδίαν.

Τὸ πρωτότυπον κείμενον τοῦ συμφώνου κ. Κέλλογκ μὲ τὰ ἔγγραφα τῆς κυρώσεως ὅλων τῶν Δυνάμεων τῶν ὑπογραψασῶν τὸ σύμφωνον θὰ κατατεθοῦν εἰς Οὐασιγκτῶνα.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΣΟΦΙΑ, 29. (Βουλγ. Πρακτ.).— Ὁ κ. Κέρρ, ἐπιτετραμμένος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐπέδωκεν εἰς τὸν Βούλγαρον ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν διακοίνωσιν δι' ἧς προσκαλεῖται ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις νὰ ὑπογράψῃ καὶ αὐτὴ τὴν συνθήκην Κέλλογκ περὶ καταργήσεως τοῦ πολέμου.

ΑΛΛΑΙ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 29. (Πρακτ. Ρώϊτερ). — Τηλεγραφοῦν ἐξ Οὐασιγκτῶνος ὅτι καθ' ἃ ἀνακοινοῖ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἡ Περσία, καὶ ἡ Διέρεια ἀνεκοίνωσαν ἐπισήμως τὴν προσχώρησιν αὐτῶν εἰς τὸ ἀντιπολεμικὸν σύμφωνον τοῦ Κέλλογκ, ἡ δὲ Αὐστρία, Δανία καὶ Βολιβία ἀνεκοίνωσαν ἐπισήμως τὴν πρόθεσιν αὐτῶν περὶ προσχωρήσεως εἰς τὸ σύμφωνον.

Καθ' ἡμιεπισήμους ἀφ' ἑτέρου πληροφορίας ἐξ Ἀθάνας τὸ συμβούλιον ἐνέκρινε σήμερον τὴν πρωΐαν τὸ σύμφωνον, ἀλλὰ τοῦτο θὰ δοθῇ νὰ κυρωθῇ ὑπὸ τοῦ κοινοβουλίου Κογκρέσσου ὅπως ἡ προσχώρησις καταστῇ οὐσιαστική.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤ. ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΕΛΗΞΑΝ ΧΘΕΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 29. ('Ασύρματος). — Ἡ 20ὴ διάσκεψις τῆς Διακοινοβουλευτικῆς Ἑνώσεως ἐτερμάτισε χθὲς τὰς ἐργασίας της μὲ μίαν προσφώνησιν τοῦ προέδρου καθηγητοῦ Σύκιγκ, ἡ ὁποία διεξεδαίωσε διὰ μίαν φορὰν ἀκόμη ὅτι ἡποστολὴ ἀπολύτως εἰς τὴν σταθερότητα τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος καὶ ὅτι ὅλα τὰ Κράτη ὀφείλουν νὰ ἐφαρμόσουν πιστῶς διὰ τὸν λόγον τοῦτον τὸ διεθνὲς δίκαιον. Ἡ κοινοβουλευτικὴ γερμανικὴ ὁμὰς προσεκάλεσεν ὅλους ἐκείνους οἵτινες συμμετέσχον εἰς τὴν διάσκεψιν εἰς γεῦμα ἐπίσημον εἰς τὸ ἑστιατόριον Κρὸλλ τῆς Ὀπερά.

Κατὰ τὴν συζήτησιν περὶ τοῦ ζητήματος τῆς προστασίας τῶν μειονοτήτων, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Λεττονίας κ. Σιέμαν ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ κατάστασις τῶν μειονοτήτων εἰς τὰ κράτη διαφορετικῆς ἐθνικότητος, εἰς τὰ ὁποῖα προσηρτήθησαν, χειροτερεύει ὁλονέν.

Τὸ γεγονός, ὅτι διαβιβάζονται ἤδη ὀλιγώτερα παράπονα εἰς τὴν Κ.Τ.Ε. δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως, ἀλλ' εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν μειονοτήτων πρὸς τὴν Κ.Τ.Ε.

Αἱ μειονότητες δὲν πρέπει νὰ καταπιέζωνται, ἀλλὰ νὰ προστατεύωνται καὶ νὰ τυγχάνουν τῶν δεουσῶν περοποιήσεων ὑπὸ τῶν κρατῶν εἰς τὰ ὁποῖα προσηρτήθησαν. Ἰδίως πρέπει νὰ παύσουν αἱ προσπάθειαι ὅπως αἱ μειονότητες παραιτηθοῦν τῆς μητρικῆς των γλώσσης.

Αἱ ἐν Λεττονίᾳ μειονότητες αἵτινες ἀπολαμβάνουν πλήρους πνευματικῆς ἐλευθερίας, κατέστησαν εἰλικρινεῖς πολῖται τῆς Λεττονίας.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΟΥΓΓΡΩΝ ΓΑΙΟΚΤΗΜΟΝΩΝ

ΡΩΜΗ, 26. (Τηλεγραφικῶς).—Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν ἰταλικῶν ἐφημερίδων, ἡ Οὐγγαρία ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν τὸ ναυάγιον τῶν μετὰ τῆς Ρουμανίας διεξαχθεισῶν ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεων διὰ τὸ ζήτημα τῶν Οὐγγρων γαιοκτημόνων τῆς Τρανσυλβανίας.

Ἡ Οὐγγρικὴ κυβέρνησις προτείνουσα διαφόρους σχετικὰς λύσεις, ἐζήτησεν ὅπως τὸ ζήτημα τοῦτο ἐγγραφῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς προσεχοῦς Συνόδου τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ο κ. ΖΑΪΜΗΣ ΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ ΕΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ

Τὴν 11 καὶ 20' π.μ χθὲς ἀνεχώρησε διὰ τοῦ «Σεμπλὸν — Ὀριὰν» εἰς Εὐρώπην ὁ πρ. ὑπ. πρωθυπουργὸ κ. Ζαΐμης.

Ὁ κ. Ζαΐμης ἐρωτηθεὶς εἰς τὸν σταθμὸν περὶ τῶν ἀντιλήψεων του ἐπὶ τῆ σημερι ἡς πολιτικῆς καταστάσεως, ἐξεφράσθη μετὰ πολλῆς αἰσιοδοξίας. «Διὰ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐκλογῶν, εἶπεν, ἐξησφαλίσθη περίοδος εἰρηνικῆς ἐργασίας, εἰς τὴν ὁποίαν καθήκον ἔχουν ὅλως ἀπολύτως νὰ συμμετάσχουν πρωτίστως πάντες οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς χώρας. Εἶνε δὲ μέγιστον ἀγαθὸν διὰ τὴν χώραν, ἡ πραγματοποιηθεῖσα ἤδη συμφιλίωσις τῶν λαϊκῶν μαζῶν».

Τὸν κ. Ζαΐμην συνώδευσαν μέχρι τοῦ σταθμοῦ τινες ἐκ τῶν φίλων του πρὸς τοὺς ὁποίους, ὁ πρώην πρωθυπουργὸς ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ ἀπουσία του εἶ. το ἐξωτερικὸν θὰ παραταθῇ μεχρι τοῦ προσεχοῦς Νοεμβρίου Ὁ κ. Ζαΐμης θὰ μεταβῇ εἰς Αὐστριαν, Ἑλβετιαν, πιθανώτατα δὲ καὶ εἰς Δουβλίνον.

Ο ΔΑΓΚΕΙΟΣ ΕΝΕΣΚΗΨΕΝ ΕΙΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 29 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις τῆς Βουλγαρίας κατὰ μῆνας τοῦ Εὐξείνου εἰς τὰς κοιλάδας "Εβρου καὶ εἰς τὰς πόλεις Ρουχτσουκίου, Πετριτσίου καὶ Κιρτζαλῆ ἐνέσκηψεν ἐπιδημία τδιμεροῦς πυρετοῦ, προκαλουμένου, ὡς ἀναφέρεται, ὑπὸ τῆς μυίας «φλεμποτόμους παπατάτσι». Πιθανῶς πρόκειται περὶ Δαγκείου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18 ('Ασύρματος). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Γενεύης ὅτι ἡ Κ.Τ.Ε. ἀπεφάσισε νὰ ἀποστείλῃ εἰδικοὺς ἐν Ἑλλάδι ὅπως μελετήσουν τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἐπιδημίας τοῦ Δαγκείου, ἡ ὁποία ἐνέσκηψεν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τινας περιφερείας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἀσχολούμενος μὲ τὴν ἐπιδημίαν ἥτις ἐνέσκηψεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ διαπιστοῖ μεθ' ἱκανοποιήσεως ὅτι νέαι προσδολαὶ τοῦ πυρετοῦ εἶνε ἤδη ὀλιγώτερον ὀλαιαι καὶ προσθέτει: «Ἡ Μεγάλη Βρεττανία ἰδιαιτέρως ὑποδέλλει τας συμπαθείας της εἰς τὰς Ἀθήνας, διότι ἠσθάνθημεν ἐπ' ἐσχάτων τὸ καταστρεπτικὸν ἀποτέλεσμα τῶν ἐπιδημιῶν καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ παραμείνωμεν ἀδιάφοροι ὅταν παρόμοια ἀτυχήματα πλήσσουν ἄλλας χώρας.»

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΘΑ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΗ ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΜΦΩΝΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ ΕΚΤΑΚΤΩΣ

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΝ

Διὰ τὴν 11ην π. μ. ἐκλήθη εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον.

Κατὰ παρασχεθείσας πληροφορίας, ὁ κ. πρωθυπουργὸς θ' ἀνακοινώσῃ πρὸς τὸ συμβούλιον τὴν διαβιβασθεῖσαν διὰ τοῦ ἐνταῦθα Ἀμερικανοῦ πρέσβεως τὸ σύμφωνον τοῦ κ. Κέλλογκ περὶ συμμετοχῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον πρέπει νὰ ἀνακοινώσῃ ἐπισήμως τὴν ἀπόφασιν περὶ τῆς ἐν προκειμένῳ στάσεως τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀπόφασις αὕτη θὰ διαβιβασθῇ πρὸς τὸν Ἕλληνα ἐν Οὐασιγκτῶνι πρεσβευτὴν κ. Σιμόπουλον πρὸς ἀνακοίνωσιν τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως πρὸς τὴν Ἀμερικανικὴν Κυβέρνησιν.

Κατὰ τὰς ἀνακοινωθείσας πληροφορίας, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν πρόκειται ν' ἀναμείνῃ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς στάσεως τὴν ὁποίαν θὰ τηρήσουν ἕνα-νάρμονίζεται ἀπολύτως πρὸς τὴν φιλειρηνικὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος, προσδιὰ τὰ ἄλλα κράτη πρὸς τὰ ὁποῖα, ὅπως ἡ Ἑλλάς, διεδιάσθη πρόσκλησις συμμετοχῆς. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης, ὡς ἀνεκοινώθη καὶ ἐπισήμως χθές, οὐδεμία παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως θὰ προβληθῇ ἐπιφύλαξις ὡς πρὸς τὴν δήλωσιν τῆς Ἑλλάδος περὶ προσχωρήσεως εἰς τὸ σύμφωνον.

Κατὰ τὴν ἰδίαν ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν, ἡ δήλωσις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως θὰ γίνῃ ἐγκαίρως, δεδομένου μάλιστα ὅτι δὲν τίθεται καμμία προθεσμία δι' αὐτήν.

Τὸ σημερινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον πρόκειται νὰ κανονίσῃ κυρίως τὴν διατύπωσιν περὶ τῆς ἐπισήμου στάσεως τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως ἔναντι τοῦ συμφώνου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θὰ διαβιβασθοῦν πρὸς τὸν κ. Σιμόπουλον ἀριθμένα ὁδηγίαι ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ἀμερικανικὴν Κυβέρνησιν.

Εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον θὰ καθορισθῇ ἐπίσης καὶ τὸ νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ζητηθῇ παρὰ τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας ἡ ἐξουσιοδότησις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ὑπογράψῃ τὸ ἀντιπολεμικὸν σύμφωνον. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο θὰ κατατεθῇ ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν της.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἡ Κυβέρνησις θὰ προέλθῃ εἰς τὴν ἐπίσημον κύρωσιν τῆς δηλώσεως περὶ ὑπογραφῆς τοῦ συμφώνου, τὸ ὁποῖον ἐλπίζεται ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ θὰ ἔχῃ κυρωθῇ καὶ ἀπὸ τὰς Βουλὰς τῶν ἄλλων κρατῶν ὅσα τὸ ὑπέγραψαν.

ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΚΟΜΜΑ ΠΙΘΑΝΩΤΑΤΑ

Θ' ΑΡΝΗΘΗ ΝΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΕΙΤΑΙ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Ὁ ἡγέτης τῶν Λαϊκῶν κ. Τσαλδάρης, ἀναρρώσας ἐκ τοῦ δαγκείου, μετέβη χθὲς εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ συνωμίλησε μετὰ τῶν ἐπανελθόντων ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν βουλευτῶν καὶ πολιτευομένων, ἐπὶ τῆς καταστάσεως.

Ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, συγκεντρουμένων ἐνταῦθα καὶ τῶν ἄλλων βουλευτῶν, θὰ συγκρο. θῇ ἰδιαιτέρα σύσκεψις αὐτῶν διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς στάσεώς των ὡς ἀντιπολιτευομένων.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, εἰς τὴν σύσκεψιν ταύτην κρατεῖ ἡ σκέψις νὰ προσδοθῇ γενικώτερος χαρακτήρ, καλουμένων καὶ ὅλων τῶν ἄλλων παραγόντων τῆς ἤδη ἐκτὸς τοῦ κιονοδουλίου ἀντιπολιτεύσεως, διὰ τὸν καθορισμὸν ἑνιαίας στάσεως. Πρὸς τοῦτο ἄλλως τε προβλέπεται ὅτι θὰ ὑπάρξῃ καὶ ἰδιαίτερος λόγος, ἐντὸς τῶν ἡμερῶν, προκειμένου νὰ ληφθοῦν γενικαὶ ἀποφάσεις διὰ τὴν στάσιν τῆς ἀντιπαλιτεύσεως, τόσον τῆς ἐντὸς ὅσον καὶ τῆς ἐκτὸς τῆς Βουλῆς ἑνιαίας τῶν παρασκευαζομένων ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἐκλογῶν τῆς Γερουσίας.

Καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, ἡ κρατοῦσα μεταξὺ τῶν Λαϊκῶν βουλευτῶν γνώμη εἶνε ὅπως τὸ Λαϊκὸν κόμμα, ὡς ἀποτελοῦν τὴν ἀξιωματικὴν ἀντιπολίτευσιν, ἀποφύγῃ εὐθὺς μετὰ τὴν τυπικὴν πρώτην ἐμφάνισίν του εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραίτησιν ἐν αὐτῇ παράστασιν, ἵνα μὴ συντελέσῃ δι' αὐτῆς εἰς τὴν κατὰ τρόπον τινὰ νομιμοποίησιν τῆς ἀπολύτου κοινοβουλευτικῆς δικτατορίας μὲ τὴν ὁποίαν φαίνεται διατεθειμένη νὰ κυβερνήσῃ ἡ σημερινὴ πλειοψηφία.

Ὁριστικαὶ πάντως ἀποφάσεις ὡς πρὸς τὴν ἐν προκειμένῳ στάσιν τῶν Λαϊκῶν βουλευτῶν θὰ ληφθοῦν κατὰ τὴν ἀναφερθεῖσαν ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος σύσκεψιν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΑΠΟΞΗΡΑΝΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΑΝΑΜΕΝΟΝΤΑΙ ΤΕΛΙΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Κατὰ τὸ σημερινὸν συμβούλιον ἐνδέχεται νὰ γίνῃ συζήτησις καὶ διὰ τὰ ἀποξηραντικὰ ἔργα τοῦ Στρυμόνος, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ καθορισμοῦ τῆς στάσεως τῆς Κυβερνήσεως ἔναντι τῶν διαφόρων οἴκων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὑποβάλει σχετικὰς προτάσεις. Μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν οἴκων τούτων ἔχει ἤδη ἐπανειλημμένως συνομιλήσει ὁ κ. Χρηστομάνος, ἐναπόκειται δὲ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ οἴκου, πρὸς τὸν ὁποῖον εἶχεν ὑπὸ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως ἀναγνωρισθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἐργολαβίας, νὰ συμμορφώσῃ τὰς τελικὰς προτάσεις του πρὸς τοὺς συμφερωτέρους ὅρους, εἰς οὓς ἀποβλέπει ἡ Κυβέρνησις.

Ο ΛΙΜΗΝ ΚΑΒΑΛΑΣ

Τὸ ἀπόγευμα ὁ κ. Βενιζέλος συνειργάσθη μετὰ τῶν ὑπουργῶν κ. κ. Ἀργυροπούλου καὶ Χρηστομάνου.

Κατὰ τὴν μετὰ τοῦ δευτέρου συνεργασίαν συνεζητήθησαν κυρίως διάφορα ζητήματα ἀναφερόμενα εἰς τοὺς σιδηροδρόμους. Ἐπίσης ὁ κ. Χρηστομάνος προέδη εἰς μακρὰν εἰσήγησιν πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον διὰ τὸ ζήτημα τοῦ λιμένος Καβάλλας.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐπ' ὀνόματι τῶν τεχνικῶν ἑταιρειῶν «Ἀσφαλτικὰ Ἔργα» καὶ «Ἔργα» κατεκυρώθη ἡ ἐκτέλεσις ἔργων ἀσφαλτοστρώσεως ἐν Πειραιεῖ ἀξίας δέκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

— Εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Πατησίων καὶ Κοδριγκτῶνος ὁ σωφὲρ Ι. Μουζάρης ἐτρέτθη κατὰ τοῦ Β. Χρυσομάλλη καὶ διὰ τῆς μανιβέλλας τοῦ αὐτοκινήτου του τὸν ἐτραυμάτισε σοβαρῶς εἰς τὴν κεφαλήν, ἐπειδὴ οὗτος ἀνοίξας τὸν κρουνὸν τοῦ θαλασσίου ὕδατος διὰ νὰ πλύνῃ τὴν ὁδὸν τὸν κατέβρεξε.

— Δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὁ ὁριστικὸς διορισμὸς τοῦ ἐφέτου κ. Κασίμη ὡς γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

— Εἰς τὴν λεωφόρον Ἀλεξάνδρας τὸ ὑπ' ἀριθ. 16479 αὐτοκίνητον συγκοινωνίας, ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Σ. Κώντα παρέσυρε καὶ ἐτραυμάτισε τὸν Χ. Ἀσλανίδην, τροχιοδρομικὸν εἰσπράκτορα.

— Τὸ 3384 αὐτοκίνητον ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Β. Δουκαντέλη εἰς τὸ Π. Φάληρον παρέσυρε καὶ ἐτραυμάτισε τὸν Ι. Φερμῆν. Ὁ σωφὲρ ἐγκαταλείψας τὸ αὐτοκίνητον ἐξηφανίσθη.

— Εἰς τὴν πρὸ τῆς μονῆς Πεντέλης πλατεῖαν τὸ ὑπ' ἀριθ. 8046 αὐτοκίνητον ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Α. Διαλετῆ παρέσυρε καὶ ἐτραυμάτισε τὴν 15έτιδα Ἀ. γελικὴν Παταλᾶ.

— Ἐνεργηθείσης αἰφνιδιαστικῆς ἐρεύνης ὑπὸ ὀργάνων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Παλλάδος 24 λέσχην τοῦ Η. Μπελτάκη κατελήφθησαν κυβοπικτοῦντες οἱ ἄεργοι Β. Πετρόπουλος, Χ. Χριστοφίδης, Εὐθ. Διακάκης, Γ. Μπάρκης, Ἀθ. Κοσμᾶς, Γ. Μερκᾶτος, Ι. Πάσχος καὶ Ν. Πασχάλης.

Ἐπὶ τῶν συλληφθέντων κατεσχέθη καὶ ποσότης λαθραίου σιγαροχάρτου.

Ὁ διευθυντὴς τῆς λέσχης συνελήφθη.

Η ΛΗΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΑ ΒΕΛΟΝΗ

ΑΠΗΛΕΥΘΕΡΩΣΕ ΤΟΥΣ 2 ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ ΤΗΣ

ΗΡΧΙΣΑΝ ΕΚΤΟΠΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΥΠΟΘΑΛΠΤΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 29. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ συνταγματάρχης κ. Κότσης τηλεγραφεῖ ἐκ Κατερίνης, ὅτι ἡ συμμορία Βελώνη κυκλωθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀποσπασμάτων τοῦ ταγματάρχου Ζέζου παρὰ τὸ Κοκκίνοπλον, ἠναγκάσθη νὰ ἀπελευθερώσῃ τοὺς αἰχμαλώτους Σπανὸν καὶ Βουλαντζῆν διαφυγοῦσα.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς κ. Καλλιδόπουλος ἔζήτησε τηλεγραφικῶς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου νὰ ἀποσταλοῦν ἀμέσως ἑβδομήκοντα ἄνδρες πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἀποσπασμάτων.

ΕΚΤΟΠΙΣΜΟΙ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 29. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἀρξαμένης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου περὶ λιστείας, συνελήφθησαν εἰς Τσοτύλιον ὡς ὑποθάλποντες τὴν συμμορίαν Φορφόλια ὁ Κώστας Μόσχος καὶ οἱ ἀδελφοὶ Τοσίου ἐκ Καρατζολίου, οἱ ὁποῖοι ἐξετοπίσθησαν. Ἐπίσης εἰς Κατερίνην συνελήφθη ὡς ὑποθάλπων τοὺς λῃστὰς εἰς ὀνόματι Ἀγοραστός.

Αἱ πληροφορίαι ἐν σχέσει μὲ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ ἀπελευθέρωσιν τοῦ Φαρμακιώτου ὑπὸ τῆς ληστοσυμμορίας Βελώνη παρὰ τὴν Αἰκατερίνην, ἀναφέρουν, ὅτι ὁ λήσταρχος συνέλαβε τὸν Φαρμακιώτην, διότι ἤθελε ν' ἀποσπάσῃ παρ' αὐτοῦ συγκατάθεσιν ἵνα νυμφευθῇ τὴν ἀνεψιὰν τοῦ συλληφθέντος Γιαννούλαν.

Ὁ Φαρμακιώτης ἀφέθη ἐλεύθερος ὅταν συνήνεσε νὰ γίνῃ τὸ συνοικέσιον.

Η Α